

POTOČNICA

školski list Osnovne škole Mirka Pereša • godina VIII • broj 8
šk. god. '23./'24. - '24./'25.

Tema broja:
Naših 5 veličanstvenih

POTOČNICA

„Potočnica“ školski list Osnovne škole Mirka Pereša

Ulica 1. svibnja 2,
43 203 Kapela

telefon: 043 / 884 - 990

e-mail:

ured@os-mperesa-
kapela.skole.hr

izdavač: Osnovna škola
Mirka Pereša

za izdavača: Ivana
Ružman Faletar

glavna i odgovorna

urednica: Maja Bušić

likovni urednik:

Božidar Altus

grafička urednica:

Maja Bušić

fotografije: učenici i

djelatnici OŠ Mirka Pereša

naslovna fotografija:

Goran Jerković i Maja
Bušić

Dragi čitatelji,

s posebnim uzbuđenjem i ponosom obraćam vam se u ovom izdanju školskog lista, koji izlazi nakon dvije godine. Iza nas je vrijeme ispunjeno učenjem, druženjima, kreativnošću i nezaboravnim trenucima koje smo pokušali zabilježiti na ovim stranicama.

Ovaj (dvo)broj donosi vam razne zanimljivosti iz školskog života, intervjue, vijesti s priredbi, izleta i projekata u kojima su učenici naše škole sudjelovali. Također, obogaćen je radovima naših talentiranih učenika, zanimljivim pričama iz školskog života, uspjesima, kreativnim trenucima i sjećanjima koja želimo sačuvati. Hvala svim učenicima i učiteljima koji su svojim idejama, tekstovima i ilustracijama obogatili sadržaj lista.

Nadam se da ćete uživati u čitanju jednako kao što smo i mi uživali u stvaranju.

Maja Bušić

Sveznalice

Naš ponos

Državno natjecanje mladih

tehničara 4

Državna razina modelarske lige 5

Program osposobljavanja za

upravljanje biciklom 6

Državno natjecanje „Sigurno

u prometu“ 7

Naši najbolji 8

Calm your mind and you'll be fine 10

Dani kruha - dani zahvale za

plodove zemlje 12

Posjeta pčelice Jelice i mede Ede . 13

Škola u šumi, šuma u školi 14

Škola u prirodi 15

Tjedan zdravog doručka 16

Dan napuštenih životinja 17

Šetnja kroz godišnja doba

Pozdrav proljeću 18

Pozdrav jeseni 20

Gostionica

Božićna čarolija 22

Tata Slikovnica 24

Gostovanje pripovjedačice Sabine

Gvozdić 28

Smijeh odzvanja školom zbog nje . 30

Retrovizor

Pogled kroz godinu 34

Novo kombi vozilo 36

Cooltura 38

Slikopričalica

Iz pera naših umjetnika 40

Iz kista naših umjetnika 42

Sretno osmaši 43

Fotoputopis

Putovanja naših učenika

O'šo braca u Englesku 44

Puni džepovi smørrebrøda i

LEGO kockica 46

Putovanja naših učitelja

Bihać 48

Sarajevo 49

In memoriam

Nova zvijezda na nebu 50

Državno natjecanje mladih tehničara

Od 3. do 6. lipnja 2024. godine održano je 66. državno natjecanje mladih tehničara. Natjecanje je održano u Segetu Donjem. Natjecanje mladih tehničara Republike Hrvatske se provodi na temelju osnovnoškolskog programa tehničke kulture, programa nastave kroz klubove mladih tehničara, izvannastavnog programa u školi, izvanškolskog programa te programa posebnih tehničkih kompetencija (znanje, vještine, samostalnost i odgovornost) koje učenici stječu u izvannastavnom i izvanškolskom programu tehničke kulture. Učenici su se natjecali u 12 područja tehničke kulture, a u svim područjima i na svim razinama natjecanje se sastojalo od tri dijela: pisane provjere znanja, izrade tehničke tvorevine (praktičnog rada) te predstavljanja tehničke tvorevine. Na državnoj razini natjecanja sudjelovalo je 250 učenika iz svih županija i Grada Zagreba. Našu školu predstavljala su dva učenika: u kategoriji Elektronika, učenik 8. razreda **Filip Jaušić**; u kategoriji Strojarske konstrukcije, učenica 7. razreda **Klara Domitrović**. Vrijedno je spomenuti da se Klara ponovno i 2025. godine plasirala na državno natjecanje.

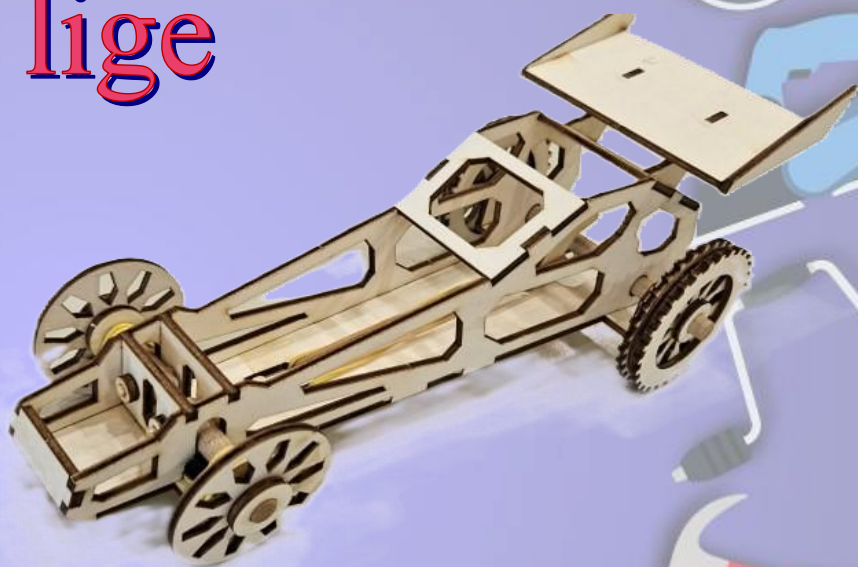
Čestitamo učenicima na uloženom trudu i postignutom rezultatu. Mentor učenika je učitelj tehničke kulture **Goran Jerković**.

Državna razina Modelarske lige

Državna razina Modelarske lige održana je od 17. do 19. svibnja 2024. u Stubičkim Toplicama. Ove godine natjecatelji su radili autić na gumicu. Auto ima zapinjač i jednu gumicu koji, kada se napne i pusti, odvozi nekoliko metara. Modelarska liga je ekipno natjecanje učenika u području modelarstva/maketarstva. Ekipa se sastoji od dva učenika. Natjecatelji unutar svake ekipe zajednički izrađuju jednak projektni zadatak tijekom 4 puna sata (240 minuta).

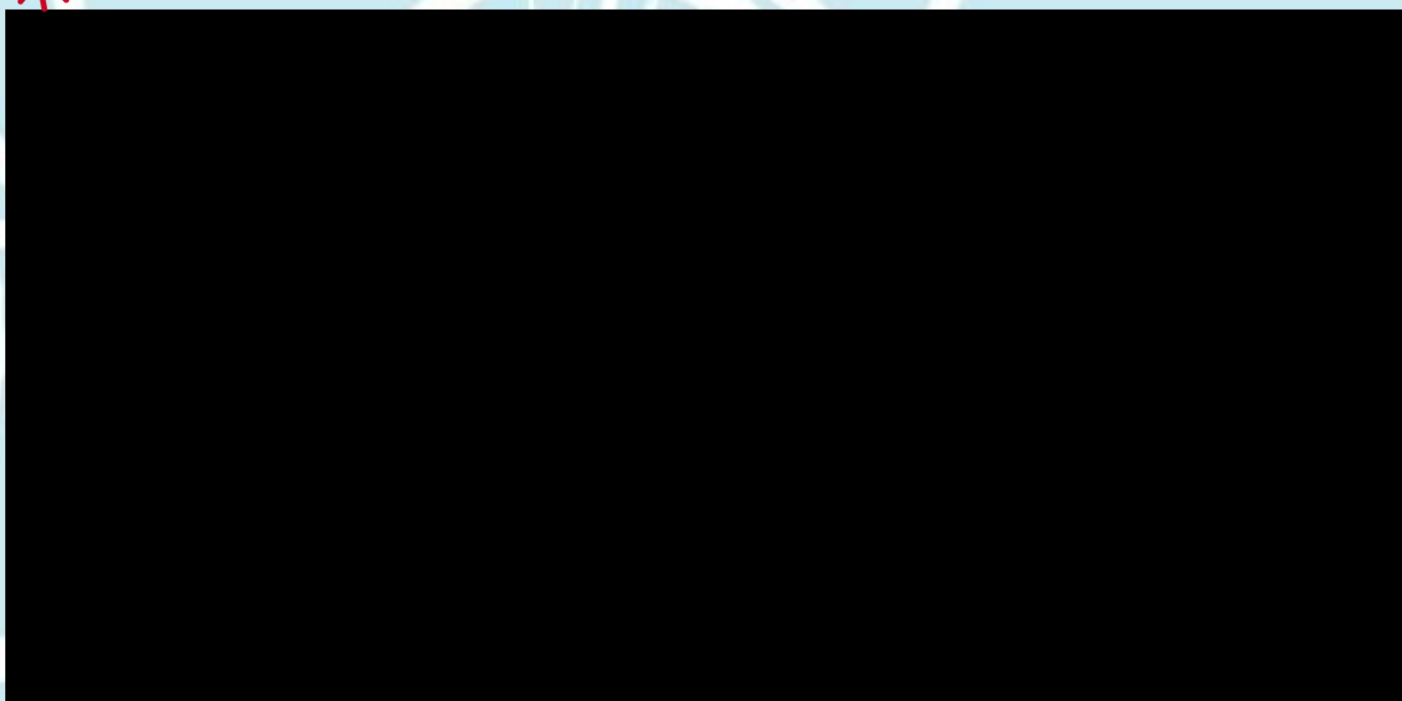
Našu školu na državnoj razini predstavljale su učenice **Mia Radić** i **Sara Gojković**. U Stubičkim Toplicama su pokazale da su postale prave majstoriце u modelarstvu i izradile rad koji je bio među najboljima. U jako velikoj konkurenciji cure su zauzele 5. mjesto.

Čestitamo učenicama na uloženom trudu i postignutom rezultatu. Mentor učenica je učitelj tehničke kulture **Goran Jerković**.

Program osposobljavanja za upravljanje biciklom

Osim natjecanja i dobrih rezultata, naši su učenici sudjelovali i u programu osposobljavanja za upravljanje biciklom. Više o samom programu pogledajte u priloženom videozapisu.

Čestitamo našim učenicima na položenom teoretskom i praktičnom dijelu ispita za upravljanje biciklom. Želimo im puno sreće u prometu!

Naš ponos

Državno natjecanje „Sigurno u prometu“

Državno natjecanje „Sigurno u prometu“ održano je u Puli od 21. do 24. svibnja 2024. godine. Učenici petih i šestih razreda natjecali su se u poznavanju prometnih propisa i pravila te u vještinama upravljanja biciklom. Natjecanje je održano u Osnovnoj školi „Veli Vrh“, a organizirali su ga Hrvatski autoklub i Agencija za odgoj i obrazovanje, uz podršku Nacionalnog plana sigurnosti cestovnog prometa. Domaćin i suorganizator natjecanja bio je Autoklub Pula-Rovinj. U natjecanju su sudjelovale ekipe iz svih županija i grada Zagreba sastavljene od dvije djevojčice i dva dječaka.

Naš učenik 5. razreda **Tin Kovač**, koji je bio dio ekipe Bjelovarsko-bilogorske županije, pokazao je zavidno znanje iz poznavanja prometnih propisa i vještinu upravljanja biciklom na prometnom poligonu i ostvario **6. mjesto** u žestokoj konkurenciji od 84 učenika iz cijele Hrvatske. Ekipa Bjelovarsko-bilogorske županije zauzela 8. mjesto u konkurenciji ekipa 20 županija i Grada Zagreba. Ekipu Bjelovarsko-bilogorske županije predstavljali su: Tin Kovač (OŠ Mirka Pereša, Kapela), Petar Bolšec (OŠ Velika Pisanica), Nina Lukić (OŠ Vladimira Nazora, Daruvar), Marija Despetović (OŠ Velika Pisanica). Mentori natjecatelja su učitelji: Alenka Njegovac, Goran Jerković i Viktor Breškić.

Naši najbolji

Neki od naših učenika su se u protekle dvije školske godine posebno istaknuli. Nakon školskih natjecanja nerijetko su se plasirali na županijske razine natjecanja. No, nekolicina njih se posebno dobro pripremila za županijsku razinu pa su izborili i državna natjecanja. S ponosom možemo reći da su naši učenici vrijedni, marljivi i ustrajni. Predstavljaju sebe i našu školu na najbolji mogući način. Ovim putem im želimo zahvaliti na ustrajnosti, pripremanju, zalaganju i predanosti u onome što rade. Hvala im što su predstavili školu na najbolji mogući način - istaknuvši se na natjecanjima. Iako možda nisu osvojili najbolja mjesta, za svaku je pohvalu što su se uopće i plasirali na takve razine natjecanja.

Klara Domitrović

DRŽAVNO NATJECANJE MLADIH TEHNIČARA ('24.)
DRŽAVNO NATJECANJE MLADIH TEHNIČARA ('25.)

Naš ponos

Antonio Rigo Dejanović

ŽUPANIJSKO NATJECANJE IZ INFORMATIKE ('24., '25.)
ŽUPANIJSKO NATJECANJE MLADIH TEHNIČARA ('24.)
DRŽAVNO NATJECANJE MLADIH TEHNIČARA ('25.)

Vanja Bodegraja

ŽUPANIJSKO NATJECANJE U SRICANJU "SPELLING ELF"
ŽUPANIJSKO NATJECANJE "SIGURNO U PROMETU"
ŽUPANIJSKA RAZINA MODELARSKE LIGE

Calm your mind

Projekt „Calm your mind and you'll be fine“ dio je Školskog preventivnog programa Osnovne škole Mirka Pereša. Naglasak u projektu je na mentalnom, psihičkom i fizičkom zdravlju djece i odraslih.

Cilj projekta je postizanje zadovoljavajuće razine svjesnosti primjenom tehnike mindfulnessa u svrhu prevencije nepoželjnih oblika ponašanja i podizanja razine socijalno-emocionalnih kompetencija, kognitivnih procesa i mentalnog zdravlja, a kroz provedbu smo cilj i postigli.

Tijekom rada i upoznavanja s temom Mindfulnessa dobili smo izuzetno povoljne reakcije učenika koji su se susreli s jednim novim oblikom rada. Učenici su izvrsno reagirali i prihvatili mindfulness aktivnosti. U svijetu ekrana koji ih okružuju i kojima su izloženi u prekomjernoj količini, ove aktivnosti vratile su ih na svjesnost sadašnjeg trenutka te primirili ikakve postojeće tenzije. Također su usvojili nove tehnike kojima si mogu sami pomoći u slučaju napetosti u bilo kojemu trenutku.

Primijećeno je veće otvaranje i povjeravanje, pravovremeno i primjereno reagiranje i traženje pomoći, ukazivanje na probleme i davanje vrlo kvalitetnih načina njegova rješavanja. Učenici su vrlo lako postali svjesni svoje okoline, opustili se i bili u trenutku što je doprinijelo mirnoći, prihvatanju i smanjenju nepoželjnih oblika ponašanja. Projekt je u velikoj mjeri obogatio kurikulum naše škole te će se nastaviti provoditi i sljedećih godina.

U projekt je bilo uključeno 118 učenika od 1. do 8. razreda, 50-ak roditelja te 30-ak zaposlenika škole.

U svijetu ekrana koji okružuju učenike i kojima su izloženi u prekomjernoj količini, ove aktivnosti vratile su ih na svjesnost sadašnjeg trenutka.

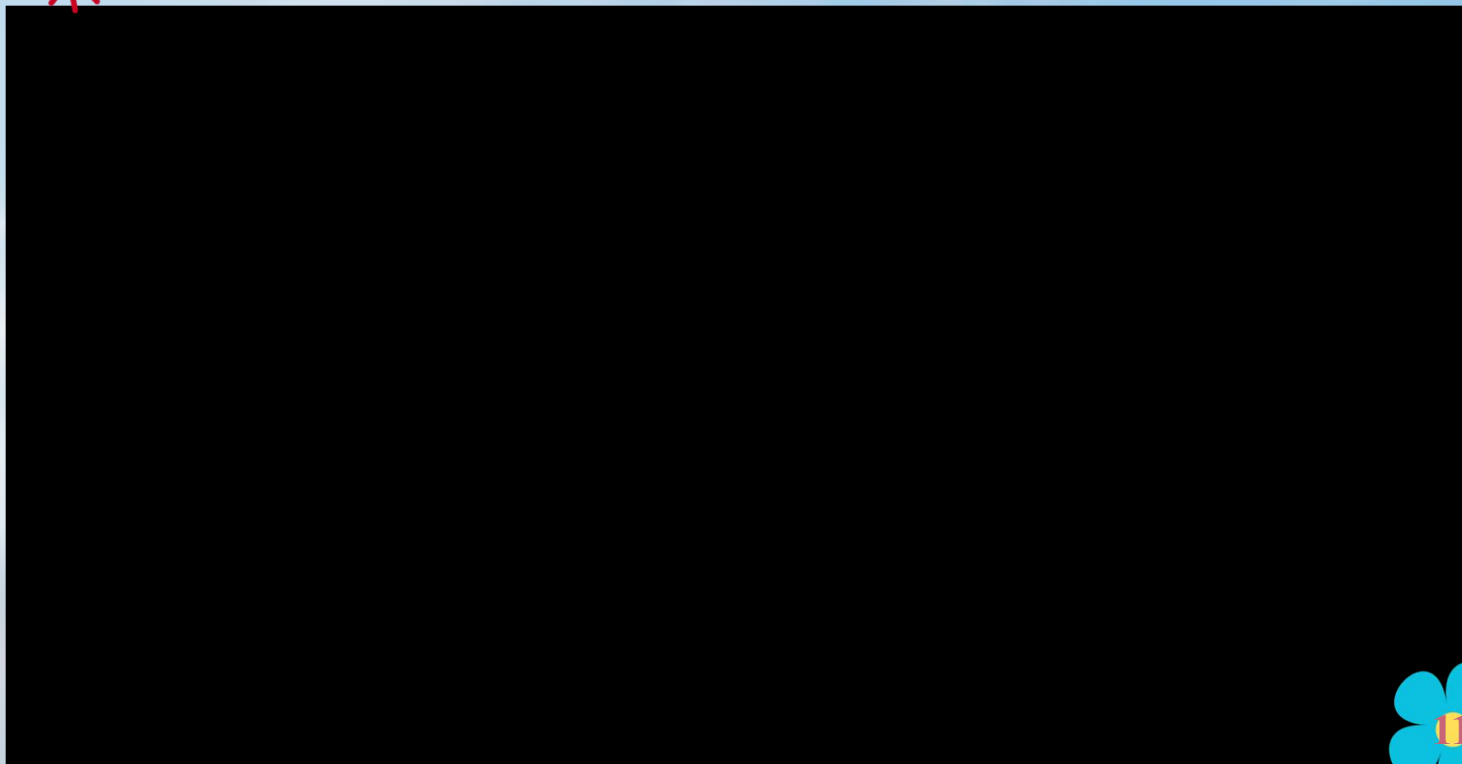

and you'll be fine

Kroz travanj i svibanj školske godine 2023./2024. u sklopu Školskog preventivnog programa i projekta "Calm your mind and you'll be fine" pedagoginja je održala radionice za učenike razredne i predmetne nastave. Učenici su mogli birati između tri radionice: izrade senzornih boca, tehnike točkanja i ukrašavanja ukrasnih i uporabnih predmeta te izrade igračaka za napuštene pse. Kroz radionice spojili smo područja prevencije mentalnog zdravlja, socijalnog i osobnog razvoja, ekologije, građanskog odgoja te brige za napuštene životinje, a ujedno vježbali i bivanje u trenutku sada i ovdje.

Kako su protekle radionice te proizvode nastale na istima pogledajte u priloženom video-zapisu.

Kruh kao izvor životne i duhovne snage

Kao i svake godine i ovog smo listopada obilježili Dane kruha u našoj školi. Od ranog jutra, hodnicima škole širili su se mirisi kruha, kolača, kiflica, raznoraznih slastica te plodova zemlje.

Naši župnici, Goran Bužak i Miro Denac, pozdravili su te molitvom i Božjom Riječju zazvali Božji blagoslov na sve donesene plodove.

Učenici Vjeronaučne grupe recitali su prikladne pjesme pod vodstvom učiteljice Marine Komljenović.

Potom su učenici viših razreda pekli i prodavali palačinke, a učiteljica Valna Bastijančić – Erjavec pomno je pratila da palačinke ne bi slučajno zagorjele.

Dani kruha - dani zahvale za plodove zemlje

Upriličene su brojne svečanosti u našim područnim školama.

Posebno toplo i veselo bilo je u područnim školama u kojima su učenici sa svojim vrijednim učiteljima pekli kruh, štrudle i kiflice.

Ovim putem želimo zahvaliti roditeljima jer bez njihova truda i ljubavi ne bismo mogli na ovako svečan način upriličiti ovu svečanost u našoj školi.

Posjeta pčelice Jelice i mede Ede

Na dan sv. Ambrozija, 7. prosinca 2023. godine, u našoj školi obilježen je Školski medni dan s hrvatskih pašnjaka te je učenicima 1. razreda podijeljeno 25 staklenki meda OPG-a Vere Marušić i popratni materijali Agencije za plaćanja u poljoprivredi, ribarstvu i ruralnom razvoju. Programom „Školski medni dan s hrvatskih pčelinjaka za 2023. godinu“ educirat će se djeca i njihovi roditelji o važnosti konzumiranja meda i njegovog uključivanja u prehranu, uz istovremenu promociju meda proizvedenoga na hrvatskim pčelinjacima što će pridonijeti boljem tržišnom pozicioniranju hrvatskih pčelara.

Škola u šumi, šuma u školi

Šume su u Republici Hrvatskoj, uz vodu, najvažniji prirodni resurs. Od iznimne je važnosti od najmanjih nogu poučavati djecu važnosti očuvanja nacionalnog blaga.

Od iznimne je važnosti poučavati djecu o važnosti očuvanja nacionalnog blaga.

Projekt Hrvatskih šuma "Škola u šumi, šuma u školi" ima ciljnu skupinu učenike od 1. do 8. razreda. Terenska nastava učenika sedmih i osmog razreda povodom Dana planeta Zemlje odvila se 29. travnja 2024. na Aninom vrhu na Bilogori. Gost predavač bila je dr. sc. Sandra Crnković, dipl. ing. šumarstva koja je na pozitivan i prihvatljiv način približila šumu učenicima. Saznali su i upoznali mnoge šumske biljke i životinje te uočili važnost sprečavanja od požara. Kako se snaći u šumi ili kako pomoći nekome u nevolji pokazali su članovi HGSS iz Koprivnice. Sve to bilo je moguće odrađiti na lijepo uređenom proplanku uz planinarsku kućicu Hrvatskog planinarskog društva "Bilo" iz Koprivnice. Hvala svima na suradnji koju ćemo nastaviti i sljedeće školske godine.

Idealan način za učenje!

Škola u prirodi

Škola u prirodi je program višednevne terenske nastave za učenike 3. i 4. razreda osnovne škole. Ostvaruje se uz preporuku Ministarstva znanosti i obrazovanja.

Škola u prirodi traje 24 sata i omogućava bolje upoznavanje učitelja s učenicima i samih učenika međusobno. Idealna je za stjecanje higijenskih i radnih navika, kulture u ponašanju i navike pravilnog ponašanja u prometu.

Sudjelovalo je 14 učenika trećih razreda i 16 učenika četvrtih razreda. Učenici obuhvaćeni ovom Školom u prirodi su učenici matične škole u Kapeli i učenici područnih odjela - Stari Skucani, Donji Mosti, Jabučeta i Jakopovac. S učenicima su u Školi u prirodi boravile učiteljice Janja Martinec, Lidija Kristijan Kralj i Maja Bušić.

Učenici su bili smješteni u Selcu u Hostelu Virovski dom. U programu je bio uključen razgled Selca, Crikvenice i Vrbnika, vožnja brodićem do Vrbnika i natrag, vožnja turističkim vlakićem od luke Vrbnik do centra te posjet Aquariumu u Crikvenici.

Koliko je svima bilo zabavno i edukativno govori činjenica da bi svi učenici opet sljedeće ljeto ponovili ovo iskustvo.

**Svi bi učenici
ponovili ovo
iskustvo.**

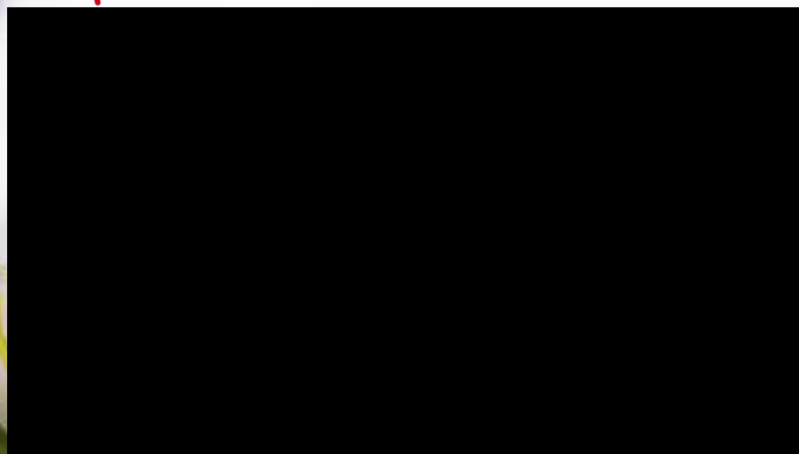
Zdrava hrana - zdravi mi!

Tjedan zdravog doručka

Hrvatski zavod za javno zdravstvo je u sklopu projekta *Živjeti zdravo* započeo s obilježavanjem nacionalnog Tjedna školskog doručka u 2020. godini kako bi podigao svijest o važnosti nutritivno bogatog doručka za svako školsko dijete.

Naša škola je tijekom listopada i ove školske godine sudjelovala u hvalevrijednom i poticajnom projektu.

Upoznati smo s važnošću školske prehrane za pravilan rast i razvoj djece i trudimo se neprestano utjecati na pravilnu prehranu naših učenika.

Dan napuštenih životinja

Povodom Međunarodnog dana napuštenih životinja, a na inicijativu Vijeća učenika naše škole, organizirana je akcija dobrovoljnog prikupljanja hrane i raznih potrepština za napuštene životinje.

Prikupljene namirnice, prostirke i igračke (koje su učenici izrađivali) odvezene su 19. lipnja 2024. godine u Društvo za zaštitu životinja *Šapa*.

Dragana i Mia su kao predstavnice učenika uživale u pažnji i maženju koju najbolji čovjekovi prijatelji mogu pružiti. Tko zna, možda se odluče uskoro i udomiti jedno prekrasno četveronožno biće.

Šetnja kroz godišnja doba

Na početku ljetnih žega i u danima kasnog proljeća učenici PRO Jabučeta već tradicionalno jedan školski dan provode u vrludanju bilogorskim stazama. Tako je bilo i ove godine. Vrijeme sunčano i toplo, nebo modro, puše osvježavajući vjetar i ... krećemo.

Oko nas u daljini spajaju se plavo nebo i zeleni bilogorski brežuljci. Razgovor, mnoštvo pitanja učenika i zanimljivih odgovora učiteljica Vlaste i Ivane te učitelja Božidara u vrijeme kraćih odmora od pješaćenja.

Putem nas dočekuje mnoštvo plodova: tamnocrvenih višanja, tamnoljubičastih dudova, ranih krušaka i šljiva te jabuka „petrovki“. Ljudi nas putem pozdravljaju i daruju nam voće. Ma što može biti bolje!

Pozdrav proljeću

Ulazimo u šumu. Divna hladovina. Učiteljica Ivana „ulovila“ vrganj. Pojašnjava učenicima da se u zavičaju vrganji sa svijetlim klobukom koji rastu početkom ljeta nazivaju „ječmenjaki“. To je zato jer se pojavljuju u vrijeme žetve ječma. Oni kasniji, s tamnosmeđim klobukom, su „hajdinjaci“ jer se pojavljuju u vrijeme žetve heljde ili hajdine kako se govori u našem zavičaju.

Oni koji su bili manje sreće u „lovu na vrganje“ zadovoljno su se našalili s brkovima načinjenim od ocvalog cvijeta kestena.

Došavši na cilj ,u voćnjak, pokraj obnovljene bilogorske klijeti uživali smo u igri i druženju. Zajedničko fotografiranje i polazak do škole. Uz veselje prošao je još jedan izlet. Do iduće šetnje – doviđenja!

Šetnja kroz godišnja doba

Svake godine, učenici razredne nastave u listopadu pozdravljaju jesen kroz šetnju u prirodi, koja je postala posebna tradicija među generacijama. Ovaj događaj simbolizira početak novog školskog razdoblja, ali i povezanost s prirodom, u kojoj učenici uživaju u čarima jeseni.

Šetnja ima edukativni, ali i društveni karakter, jer omogućuje učenicima da uče o prirodnim ciklusima, promjenama u okolišu te važnosti očuvanja prirode. Šetnja kroz šumarke i kestenike daje im priliku da se opuste i dožive jesen na neposredan način.

Učenici tijekom šetnje sakupljaju lišće, plodove i grančice koje zatim koriste u raznim kreativnim radionicama. Ovaj dio aktivnosti jača njihov kreativni izraz i povezanost s prirodom.

Pozdrav jeseni

Učitelji u tom trenutku, osim što omogućuju učenicima da se opuste, govore o jesenjim promjenama u biljnim i životinjskim vrstama. Razgovara se o tome kako životinje pripremaju zalihe za zimu i kako lišće mijenja boje. Također, učenici saznaju o važnosti jeseni kao godišnjeg doba koje označava pripremu za zimu.

Tradicionalno pozdravljanje jeseni među učenicima naše škole dokaz je da mala, ali značajna događanja mogu doprinositi stvaranju svijesti o važnosti očuvanja prirode, poticanju kreativnosti te jačanju međusobnih odnosa. Ova tradicija, koja se svake godine ponavlja, postala je nezaobilazan dio školskog života, a učenici i učitelji s nestrpljenjem očekuju jesen kao priliku za zajedničko učenje i stvaranje nezaboravnih uspomena.

Ovaj događaj ne služi samo kao prilika za učenike da uče o prirodi, već i kao način za jačanje zajedništva unutar škole, povezivanje i zajedničko uživanje u čarima prirode. Učenici se svakodnevno prisjećaju tih trenutaka, a mnogi kažu da im jesen postaje još ljepša nakon što su joj se svake godine na ovaj način posvetili.

Note dobrote

Božićna čarolija

Glazbenik Boris Rogoznica je dvije godine za redom oduševio učenike i djelatnike naše škole besplatnim nastupom na božićnoj priredbi. Odlučio je uoči Božića pokloniti svoj glazbeni nastup školama, udrugama ili humanitarnim organizacijama - i to bez naknade. Rekao je da je Božić vrijeme slavlja, darivanja, opraštanja i pomaganja. Stoga je odlučio kako i on može pridonijeti tome da ovaj svijet bude ljepše i ugodnije mjesto za suživot. Zahvalni smo što se odazvao na poziv naše škole. Njegov glazbeni nastup unio je pravu blagdansku atmosferu, a djeca su s veseljem pjevala i plesala uz hitove koje je izvodio.

Kako biste barem nakratko upoznali Borisa Rogoznicu, pročitajte intervju koji je dao nakon nastupa.

Ja bih ovaj posao uistinu radio i da nisam za njega plaćen. Toliko ga volim.

Predstavite nam se ukratko, molim Vas.

Tko MI? (smijeh) Pa onda, JA i moj ego smo Boris Rogoznica, jedan veseli kolektiv ili udruženje koje je već drugi put došlo u vaše krajeve da nastupi na školskoj božićnoj priredbi.

Recite nam nešto o svom školovanju. Kakav ste Vi bili đak?

Uvijek sam bio vrlo dobar đak, nisam bio baš odličan, ali nisam bio niti loš. Kad sam završio fakultet počeo sam se baviti glazbom i rekao sam roditeljima: Mama i tata, evo diploma, ja idem sada svirati.

Kakvi ste bili na glazbenom?

Na glazbenom sam, naravno, bio najbolji. I u likovnom sam bio odličan. Ja sam umjetnička duša. Zato mi matematika nikad nije išla (smijeh). U životu moraš spoznati što je za tebe, pronaći svoj talent i time se baviti jer je to jedini smisao života.

Kada se pojavila želja za

glazbom?

Otprilike u vrijeme kad sam počeo otkrivati svjetski poznate bendove poput Beatlesa, Rolling Stonesa, Queena, pa čak i klasičnu glazbu. To je bilo vrijeme polaska u 1. razred srednje škole jer sam tada krenuo u Zadar u školu. Većinu vremena sam tada provodio u Gradskoj knjižnici Zadar gdje je bio glazbeni odjel i to mi je bilo otkriće i moj svojevremeni hram.

Kako ste došli do nas?

Ne tako slučajno. Vaša učiteljica Barbara me pozvala jer se poznajemo. Kad je početkom prosinca prošle godine vidjela oglas za moje humanitarno djelovanje javila mi se. Odmah sam joj rekao: „Draga, vaš sam, idemo se veseliti, proslavimo Božić svi zajedno, dolazim u Kapelu.“

Odakle ideja za humanitarni rad tijekom cijelog prosinca?

Ideja je odavde: ako sam toliko sretan čovjek kao što jesam, ako se bavim poslom kojeg volim i od njega izvrsno živim i ako uspijem stvarati i djelovati prema okolini, zar ne mogu jedan mjesec izdvojiti kako bih pomogao onima koji možda nisu u mogućnosti priuštiti si nešto, onima kojima ne

ide tako dobro u životu. To je moj način izražavanja zahvalnosti za obilje koje zaista svaki dan živim. Stoga u prosincu, mjesecu darivanja, opraštanja, poklanjanja i zbližavanja želim malim, običnim ljudima koji si možda financijski ne mogu priuštiti slavlja, pokloniti svoj nastup i da se zajedno s njima proveselim. Ja bih ovaj posao uistinu radio i da nisam za njega plaćen. Toliko ga volim.

Napravili ste dobru feštu kod nas, a kako se Vama svidjela naša priredba i škola općenito?

To sam pohvalio čim sam krenuo s nastupom. Jako sam se oduševio organizacijom. Bilo je nekih trenutaka i nastupa kad sam pomislio: „Ovo može ići na Supertalent!“. Svaka čast na organizaciji i trudu, sve je savršeno funkcioniralo. Ja koji sam u glazbi, koji sam na sceni i koji poznajem oblike organizacije nisam primijetio nijednu pogrešku, tako da publika nije mogla apsolutno ništa primijetiti ako je i bilo kakvih pogrešaka. Odlično je da na jednoj maloj školskoj priredbi sve tako dobro prođe, stvarno svaka čast.

*U životu moraš spoznati
što je za tebe i time se
baviti jer to je jedini
smisao života.*

Čita, pjeva, glumi, svira -

Tata Slikovnica

U petak, 12. travnja 2024. godine, tjedan je u našoj školi završio kazališnom predstavom „Tata slikovnica“. Predstava je to Malog teatra u sklopu Malog BOK festa zahvaljujući bjelovarskom CUK-u (Centru za cjeloživotno učenje i kulturu). Učenici 5. i 6. razreda tog su tjedna gledali predstavu istog kazališta „Što ću biti kad odrastem“ u prostoru Doma kulture u Bjelovaru, dok su učenici razredne nastave svoju predstavu gledali u matičnoj školi u Kapeli.

Glumac Igor Baksa razveselio je i raspjevao učenike, ali ih i poučio dijelovima kazališta i vrijednostima čitanja. Predstava na zabavan i edukativan način promiče važnost zajedničkog čitanja i roditeljske uključenosti u djetetov svijet mašte.

Učenici su s oduševljenjem pratili dogodovštine tate koji kroz slikovnice ulazi u čarobne priče, a učitelji su pohvalili predstavu kao edukativnu i poticajnu. Predstava je izazvala osmijehe i topli pljesak, a mnogi su poželjeli da se uskoro ponovi. Svakako lijep i zabavan kraj tog tjedna.

Tko je zaista Tata Slikovnica i odakle mu ideje za predstavu, pročitajte u odgovorima na pitanja koja smo mu postavili.

povremeno se glupira

Predstavite nam se ukratko, molim Vas.

Tata Slikovnica. Igor Baksa, glumac. Rodom iz Čakovca, a živim u Zagrebu. To je dovoljno, tko želi saznati više neka progugla.

„Čita, pjeva, glumi, svira, povremeno se glupira“ - to je opis Tate Slikovnice, jeste li to i Vi osobno?

Očigledno da taj dio mene proizlazi u liku Tate Slikovnice. Svi imamo dijete u sebi, a to je bitno. Bitno je i odraslima dati do znanja da mogu biti djeca u sebi. Zato

Svi imamo dijete u sebi, a to je bitno. Zapravo nam je super kad se glupiramo.

se glupiram i zato se Tata Slikovnica glupira. Svi se inače volimo glupirati, ali kako odrastamo to pokopamo u sebi i postanemo strašno ozbiljni, a zapravo nam je super kad se glupiramo.

Mislite li da se i drugi tate mogu glupirati, postati novi Tate Slikovnice?

Apsolutno! Definitivno da. Tako je i krenulo. Ja sam svojoj kćeri čitao slikovnice i nastupilo je vrijeme korone. Mislio sam da kao glumac nemam što raditi jer se sve svelo na minimum. Tada sam počeo snimati slikovnice za YouTube kanal. Vrlo brzo su me zvali da nastupam s Tatom Slikovnicom. Sada je to program koji broji već pet različitih predstava

predstava Tate Slikovnice. Bitna je poruka da je baš tata glavni lik. Osobno mi je to jako bitno jer želim da se tate više uključuju u odgoj svoje djece.

I sve to uz potporu ministarstva kulture?

Nešto da, nešto ne. U početku kad je započelo sve, ništa nije bilo uz potporu.

Jeste li promišljali o Tati Slikovnici i prije epidemije korona virusa?

Nešto mi se „kuhalo“ u glavi i prije, ali se to artikuliralo u vrijeme korone.

Završili ste studij ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja, radite li i u vrtiću ili ste isključivo Tata Slikovnica?

Radio sam dva mjeseca kao striček i najmanji su me tada

Tata Slikovnica

zvali „cicek“, budući da nisu mogli izgovoriti „striček“. Sada sam isključivo glumac već otprilike 20 godina, a trenutno sam i student. Studiram kazališnu režiju na Akademiji dramske umjetnosti.

Pomaže li Vam diploma ranog i predškolskog odgoja i obrazovanja u stvaranju predstava za djecu?

Naravno. To mi je zaokružilo cijelu priču oko nastanka Tate Slikovnice. Velik broj predstava za djecu rade umjetnici bez pedagoškog znanja. Ja, zahvaljujući toj diplomu, mogu „podebljati“ neke stvari jer znam što želim s time napraviti, otprilike znam kako mogu nešto prenijeti na djecu i kako bi oni mogli reagirati.

Kako postupate kada ne ide baš sve po planu i kako se vraćate na ono što ste htjeli postići?

Pa upravo onako kako sam to napravio i u predstavi pred vašom djecom. Tata Slikovnica je predstava koja je uvijek drugačija, mijenjaju

joj se slikovnice No, struktura predstave je uvijek čvrsta. Bitne su neke točke u predstavama koje nisu iste u izvođenju, ali su iste u ideji i radnji. A između se stvarno svašta dogodi. Vrlo slično i učiteljskom poslu.

Kakva je bila naša publika, kakva su naša djeca?

Čuli ste ih i vidjeli (*smijeh*).

Odlični su! Ako Vam treba nastavnik glazbenog da pojačamo osjećaj za ritam, tu sam (*smijeh*).

Kakvo Vam je općenito gostovanje u našoj školi?

Ma odlično je. Škola Vam je super! Ogromna je i imate jako lijep pogled. Prvi put sam tu i prekrasno je.

U našoj školi gostovala je pripovjedačica Sabina Gvozdić iz Ogulina, poznata po svom daru oživljavanja bajki na poseban i čaroban način. Učenici su s oduševljenjem slušali čudesne priče koje je Sabina ispričala, a njezina topla interpretacija i izražajan nastup uveli su ih u svijet mašte i čarolije.

Gostovanje je održano u sklopu Dana kruha i zahvalnosti za plodove zemlje, a u svrhu poticanja čitanja i ljubavi prema pričama. Djeca su nakon pripovijedanja imala priliku postavljati pitanja i razgovarati s pripovjedačicom. U nastavku pročitajte što su učenici razredne nastave pitali pripovjedačicu Sabinu i što su o njoj doznali. Događaj će zasigurno ostati u lijepom sjećanju svim sudionicima.

Znamo da ste na početku bili učiteljica, ispričajte nam kakvi ste bili u tom poslu.

Ne znam, to bi trebalo pitati učenike. :)
Mislim da sam bila možda preblaga.

Zašto ste prestali biti učiteljica?

Zato što sam se počela baviti drugim poslom, ovim pripovjedačkim.

Kako ste se iz škole kao učiteljica zaposlili u Organizaciji za europsku sigurnost i suradnju?

Tako što je engleski jezik moja velika ljubav pa sam dobila priliku šest godina raditi kao prevoditeljica u toj Organizaciji.

Puno ste radili s ljudima koji su sve izgubili u ratu, je li Vam to bilo teško?

Da, bilo mi je teško jer sam radila u jednom mjestu gdje je bilo puno djece djece iz Bosne koja su stigla tijekom rata u Hrvatsku. Mnogi od njih ostali bez prijatelja, rodbine, svojih kuća, škole i došli su k nama. Družili smo se, pričali priče, igrali se i međusobno razgovarali kako bismo se što bolje upoznali i kako bi se oni što bolje uklopili. To je jako utjecalo na mene.

lačice Sabine Gvozdić

Topla interpretacija i izražajan nastup uveli su učenike u svijet mašte i čarolije.

ste u to vrijeme radili, čime ste se bavili?

Kad se ne bavim poslom, bavim se svojim djecom.

Što ste radili u Hrvatskom olimpijskom centru Bjelolasica?

Svašta. Od kuhinjskih poslova (pranja, pomaganja, kuhanja) pa do poslova računovodstva. To je bilo veliko životno i radno iskustvo.

Kako ste postali pripovjedačica?

Kroz projekt *Ivanine kuće bajki* u Ogulinu na kojem sam radila. Obučila sam se za pripovjedačicu, a onda nastavila i samostalno se baviti pripovijedanjem.

Povezujete li iskustvo koje ste imali kao učiteljica s današnjim poslom kada pričate priče djeci?

Naravno. Uvijek. Da.

Je li lakše pripovijedati priče djeci ili odraslima?

Jako dobro pitanje. Ne znam što bih odgovorila. Kako kada.

Kako se pripremate za pričanje priča?

Radim govorne vježbe i rješavam se treme na način da jako udahnem, dignem ruke gore i izdahnem spuštajući ruke i to ponavljam nekoliko puta. Pripremam se

tako i što čitam bajke i onda ih memoriram – nacrtam ih na papir i učim te skice. Kad znam ispričati priču od zadnje skice prema prvoj (od kraja prema početku) znači da sam naučila bajku.

Povezali ste svoj posao pripovjedačice s turističkim vodičem, kako ste došli na tu ideju?

Ivaninu kuću bajke posjećuje sve više učenika i raznih grupa koji me ispituju o Ogulinu. Kad sam radila kao pripovjedač tamo, ljudi su od mene tražili i informacije o Ogulinu. To me ponukalo da se školujem i za turističkog vodiča. Sada se bavim i jednim i drugim poslom.

Što Vam je najdraže u Vašem trenutnom poslu?

Evo ovo – susreti s djecom, vama.

Što Vam je najteže u Vašem trenutnom poslu?

Najteže mi je stići do nekog odredišta, pogotovo kad nemam auto niti dobru željezničku ili autobusnu liniju.

Kako Vam se sviđa kod nas u školi?

Jako mi se sviđa, ima puno svjetla, velike prozore, igralište.

Kakva smo Vam mi publika bili?

Predivna. Predivni ste! Puno vam hvala što sam mogla biti vaš gost!

Pjesme u igrokazima

Smijeh odzvanja školom

Jadranka Čunčić Bandov poznata je hrvatska književnica, lutkarica i autorica brojnih igrokaza, pjesama i slikovnica za djecu. Njena djela karakterizira jednostavan i duhovit jezik, bogat ritmom i rimom, a često su inspirirana svakodnevnim situacijama iz dječjeg života. Posebno je popularna među učiteljima i odgajateljima jer su njezini tekstovi vrlo primjenjivi u vrtićima i školama, osobito u dramskim i scenskim igrama.

Zbog te njezine posebnosti pozvali smo je u našu školu. Bila nam je gošća u ožujku 2025. godine na integrirano danu *Pozdrav proljeću* te izmamila smijeh naših učenika, a neki su imali prilike pridružiti joj se u izvođenju igrokaza. Nakon predstave smo popričali s njom i otkrili zanimljivosti iz njezina života i stvaralaštva. Pročitajte u nastavku.

Znamo dosta o Vama, ali sami sebe ukratko predstavite.

Ja sam Jadranka Čunčić-Bandov, spisateljica kratkih lutkarskih igrokaza, a osim toga sam i dugogodišnja lutkarica tako da djeci diljem Hrvatske prezentiram igrokaze kroz lutkarske predstave.

Odakle se pojavila želja za lutkarstvom i igrokazima?

Oduvijek sam htjela raditi s djecom pa sam zato upisala školu za odgajateljicu. Obično mi imamo jedan plan, a život neki drugi plan za nas. U školi sam imala profesoricu Vlastu Pokrivko koja mi je predavala lutkarstvo i ona me uvela u svijet lutaka. Tako sam počela pisati i glumiti, osnovale smo kazalište u kojem smo glumile, putovale i 20 godina surađivale. Nakon toga sam sama odlučila glumiti i izvoditi igrokaze za djecu. Na kraju nisam odgajateljica, ali stalno radim s djecom.

Nisam odgajateljica, ali stalno radim s djecom.

zbog nje

Jeste li se ikad odlučili napisati igrokaz za odrasle? Pišete li za odrasle?

Ne. Ne znam pisati za odrasle (*smijeh*). Meni je svijet djece jako blizak pa za odrasle nikad nisam ni pokušala niti me to vuče. Možda bih i znala nešto napisati, ali nisam nikada pokušala. Pisala sam i pjesme, to zna biti zanimljivo odraslima, ali moji igrokazi zapravo i jesu pjesme u dijalozima. Igrokaz je pjesma. No, opredijelila sam se isključivo za pisanje igrokaza koji bi bili djeci zanimljivi. Mnogi pisci pišu i okušaju se u raznim formama pisanja – ja ne. I po tome sam isto dosta poznata, pišem isključivo igrokaze za djecu.

Gdje pronalazite inspiraciju?

Djeca me uvijek inspiriraju jer se s njima najviše družim. Posebno su me inspirirala moja djeca kad su bila mala. Baš kad mi zataji inspiracija, onda je moram „izazvati“ – tada gledam crtiće. Odraslima je teško stalno imati inspiracije, treba ući u dječji svijet. Ponekad mi prije spavanja dođe neka ideja koju moram zapisati jer bih je zaboravila do jutra. No, ne razmišljam previše o tome. Ionako teško mogu zaspiti pa kada bih razmišljala o novim igrokazima, ne bih cijele noći zaspala (*smijeh*).

Zapisujete li samo ideje, natuknice koje kasnije oblikujete u igrokaze? Kako stvarate igrokaze?

Da, imam jednu bilježnicu u koju zapisujem

te ideje. To je posao koji djeluje dosta jednostavan, no zapravo nije. Ima tu puno križanja, pisanja, brisanja.

Kako smišljate rime, odakle Vam inspiracija za to?

Rime mi nekako prirodno leže i dosta lako ih oblikujem. Jednostavno imam smisla za njih. Mnogi nemaju taj dar pa napišu neke rime koje nisu funkcionalne. Rima mora biti prirodna, funkcionalna, da nije nategnuta. Više mi odgovara pisati pjesme/igrokaze nego prozu. Upravo zbog tih rima .

Znate li da postoji online stranica koja omogućava brzo pronalaženje riječi koje završavaju na određeni slog? To može pomoći u pisanju rima. Koristite li se time?

Ne znam za to i ne koristim se time. To je na neki način dobro jer dobijete popis riječi, no onda je posao spisatelja posložiti neke od predloženih riječi u rečenice, ubaciti ih u kontekst, preokrenuti rečenice da bi se postigla prirodna i funkcionalna rima. Dosta je težak to posao jer se treba više toga ujediniti da bi bilo dobro.

Očito je da ste humoristični jer vaši igrokazi završavaju humorističnim rimama. Kako to uspijevate?

Nekad je rima upravo ono što se želi poručiti igrokazom, a nekad je ona dio humora. Ja se vodim time da mi se djeca nasmiju, da shvate da je to prevrat situacije i obično je koristim na kraju igrokaza da se djeca nasmiju za kraj. Dosta je to teško, treba spojiti i postići i humor i rimu. Humor je na kraju neki štos.

Laska li Vam kad čujete da su Vaši igrokazi najlakše pamtljivi i djeci najzanimljiviji?

Naravno, ali ja to namjerno i radim tako. Ušla sam u dječji svijet i točno znam što njima treba. Točno znam kolika doza riječi je dovoljna da bude tečno. Zato uvijek pitam djecu jesu li im neki moji igrokazi poznati i obično kažu da su neke morali naučiti napamet. Kad ih upitam je li im bilo teško naučiti ih, svi odreda kažu da im nisu teški. No, treba to znati i napisati tako. Neki pišu komplicirane rečenice, koriste riječi koje djeca niti ne znaju. Lakše im je naučiti kad su tečni, lagani. Ja nastojim s malo riječi puno reći. Ja nemam dara za duge forme, već za kratke. I u tome se trudim biti specifična. Drago mi je da to i djeca prepoznaju.

Koliko dugo pišete, stvarate jedan igrokaz?

Kako kad. Zapravo za neki igrokaz koji traje minutu i pol, ja radim danima ili tjednima. Pjesmu *Gost* sam pisala tri tjedna. Nikako se nisam mogla kraja sjetiti. *Svega mi je dosta, kad mama očekuje gosta. Sve se nešto siše, sve se nešto sprema. Mene nitko i ne gleda, kao da me nema. Igračke mi strpaju u kut, Još sam zato i najviše ljut.* I tu sam onda stala, a nije mi to bio dobar završetak. Razmišljala sam dugo, danima. Tada mi je sinula ideja – *jedino me tješi nada da će s gostom stići koja čokolada.* To je taj humor koji moram dati djeci. To je ilustracija onoga što djeca razmišljaju i kako se osjećaju. Iako izgleda kratko, ponekad mi dugo vremena treba da bih to smislila i napisala, a da djeci bude zanimljivo i prihvatljivo. Vaši su rekviziti domišljati, efektni, izazivaju „wow efekt“ i smijeh.

Kako dođete do ideje za izradu takvih rekvizita?

Pored ovog literarnog dara koji imam i dara za promjenu glasa, imam dara i za likovnost. Inače sam diplomirala i povijest likovne umjetnosti. Inspiracija dođe sama od sebe ako posjedujete taj dar, a i znanja. U nečemu vidite nešto što netko drugi ne vidi. U tikvici vidim psa, u kćerinoj torbici vidim ovna... Jednostavno imam oko i smisla za prenamjenu stvari. Puno toga sadrže moje predstave – likovno, literarno, glumačko, humoristično, a povrh svega je pedagoška osnova. Ako nisi „likovnjak“, teško ćeš lutku sam zamisliti i složiti je da bude estetski opravdana. No, ja se toga ne bojim. Moje predstave su sklop svih tih stvari i ja uživam u tome.

Čime se bavite u slobodno vrijeme, kad ne

stvarate igrokaze i ne razmišljate o njima?

Prije sam imala malu djecu pa sad unuke i stalno sam u poslu (kuhanje, spremanje, briga oko njih). Kad mi sve dojadi, odem u šetnju ili vožnju biciklom. Baš tijekom tih šetnji ili vožnji dobijem inspiraciju. Kao da me ta šetnja ili vožnja nadahne, oplemeni, opusti me, a zapravo onda dođe navala ideja. Osim toga, jako volim gledati filmove. To mi je u slobodno vrijeme najčešća zanimacija. Pravi sam filmofil, uživam u dobrim filmovima, Nikad mi nije dosadno, uvijek nešto pronađem.

Gostujete li samo po školama i vrtićima diljem Hrvatske ili i izvan granica?

Prije sam išla i izvan granica, pogotovo kad sam bila u kazalištu KVAK. Tad smo prošli cijelu Europu gdje god su bila djeca naših radnika. Poslije sam i sama gostovala izvan Hrvatske, ali nekako mi je to postalo prenaporno. Sada gostujem samo po Hrvatskoj, a kako sam starija i taj krug sam suzila - idem na gostovanja do 150 km oko Zagreba. Prije sam znala ujutro otići do Pule, odglumiti 2-3 predstave i isti dan se vratiti. To je bilo prije. Kad sam imala više energije.

Kako se osjećate nakon izvođenja predstave? Vidljivo je koliko energije iziskuje jedna predstava.

Jako puno energije se potroši za 45 minuta. Netko ne bi vjerovao. Učitelji koji rade s djecom su toga svjesni. Za mene neki ljudi znaju reći da se samo igram s djecom, prevozim bebe i lutke i da to nije nikakav posao. Podcjenjuju me. No, oni koji nikad nisu pokušali raditi s djecom, bilo u školi, vrtiću, predstavama ne mogu to ni zamisliti. Nije

isto imati jedno ili dvoje djece doma ili njih 20 u razredu, vrtiću ili pak 80-90 na predstavi. A učitelji, odgajatelji i ja moramo sve njih, bilo ih 20 ili 90, animirati i držati aktivnima.

Kako se osjećate kad čujete dječji smijeh koji izazovete u predstavi?

To me veseli. To me drži, povlači da radim još i trudim se još uvijek. Osjećam se mlado, sposobno i energično, premda bih po godinama morala već i prestati. Morala bih otići u mirovinu, ali ne mogu. Drago mi je da su škole i vrtići to prepoznali.

Kako ste se osjećali danas u našoj školi?

Predивно! Predivna reakcija djece. Samo me bilo strah da me neće dobro čuti, ali vidjela sam po njihovim reakcijama da me svi dobro čuju. Izvršni su bili. Kako su učenici bili veseli, slušali koncentrirano i pljeskali nakon svakog igrokaza, baš su me pozitivno iznenadili. Spontani su i to me jako veseli. I kako da onda idem u mirovinu kad su djeca tako dobra. (smijeh)

Nastojim s malo riječi puno reći. Nemam dara za duge forme, već za kratke. I u tome se trudim biti specifična.

Pogled kroz godinu

Za pregled kratkih vijesti i događanja tijekom protekle dvije školske godine, potrebno je **pritisnuti videozapis pridružen svakom naslovu**. Video sadrži najzanimljivije trenutke i aktivnosti učenika.

**Izlet i terenska
nastava
nižih razreda**

**Izlet i terenska
nastava
viših razreda**

**Sv. Nikola i
Krampus**

Maturalac

**Memorijal
Mirko Pereš**

**Projekt Kids
TE(a)CH**

**Podjela svjedodžbi
osmašima**

**HAK
radionica**

Božić u Kapeli

**Nastava u OPG-
u Horvat**

**Radionica prve
pomoći u 2. r.**

**Terenska nastava
polaznika Hrvatskih
studija**

**Valentinovo u
našoj školi**

**Vježba evakuacije i
spašavanja**

**Dan sigurnijeg
interneta**

**Snježna čarolija
Lego programi-
ranja**

**Suradnja male i
velike škole**

Mali znanstvenici

Maškare u školi

**Pokažimo im
da nisu sami**

**Igre Družbe
Pere Kvržice**

Za sigurna i vesela putovanja

Naša škola je 29. svibnja 2024. godine bila u slavljeničkom raspoloženju. Bilo je uzburbano od ranog jutra, a školu je posjetio i župan Marko Marušić koji je ravnateljici uručio ključeve novog kombi vozila.

- Drago mi je da sam u Kapeli i da mogu uručiti ravnateljici ključeve novog kombi vozila ukupne vrijednosti nešto više od 50 tisuća eura koji će služiti našoj djeci za jedan sigurniji i kvalitetniji prijevoz, ali i za sve aktivnosti koje škola provodi. Mladi ljudi i obrazovanje – to je svakako jedna od najvažnijih stvari i prioriteta kojim se bavimo – poručuje župan Marušić.

Ravnateljica je naglasila kako je novo kombi vozilo itekako potrebno školi:

- Ovo kombi vozilo nam puno znači jer će nam olakšati organizaciju mnogih aktivnosti. Prvenstveno će služiti za dostavu toplih obroka u naših pet područnih škola, a poslužit će i za prijevoz učenika iz područnih škola na razna događanja koja imamo u matičnoj školi. Svakako će služiti i za prijevoz učenika na razna sportska i druga natjecanja, a isto tako djelatnicima kada idu na stručna usavršavanja.

Nakon predaje ključeva održan je svečani program. Također su djeca županu Marku Marušiću i pročelnici za društvene djelatnosti i obrazovanje Andrei Prugovečki Klepac uručili poklon kao zahvalu Županiji za novo kombi vozilo.

Novo kombi vozilo

Učenici razredne nastave su tijekom integriranog dana *Pozdrav proljeću* prisustvovali predstavama koje su za njih pripremile književnice Željka Horvat-Vukelja i Jadranka Čunčić-Bandov.

U travnju 2024. i veljači 2025. godine su učenici razredne nastave posjetili Kulturni i multimedijски centar Bjelovar gdje su gledali projekcije animiranih filmova *Priča o leptiru* i *Medvjedić Paddington u džungli*.

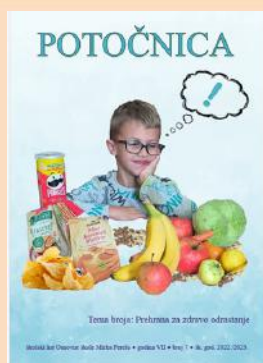

U sklopu *Malog BOK festa* održala se kazališna predstava *Tata Slikovnica* u našoj školi za učenike razredne nastave. Glumac Igor Baksa je razveselio i raspjevao učenike, ali ih i poučio dijelovima kazališta, vrijednostima čitanja i pružio učenicima nova znanja edukativnim dijelovima kojima njegova predstava obiluje.

Provedena je radionica "Letim, vozim, učim..." u sklopu programa Ruksak (pun) kulture Ministarstva kulture i medija RH. U njoj su sudjelovali učenici 3. i 4. razreda matične škole pod vodstvom gospodina Marija Zrne, Zvonimira Ambruša i gospođe Katarine Ivanišin Kardum.

Svake godine knjižničarka naše škole, Ivanka Novoselac, održi s učenicima razredne nastave sat lektire. Kroz razgovor, vođene zadatke i kreativne aktivnosti, učenici pokazuju razumijevanje pročitanog djela te razvijaju vještine analize i izražavanja mišljenja. Ovakav oblik suradnje doprinosi razvoju čitateljskih navika, informacijske pismenosti i kritičkog mišljenja kod učenika.

Na županijskoj razini LiDraNo smotre 2024. godine sudjelovalo je nekoliko naših predstavnika. U kategoriji literarnog stvaralaštva svojim radovima *Prvi snijeg* i *Vremenski portal* predstavljali su nas učenici petog razreda Vanja Bodegraja i Florian Miklobušec. Novinarskim radom *Zabava na ledu* sudjelovala je Nika Osmak iz šestog razreda, dok je školski list *Potočnica* predstavljala učiteljica Maja Bušić. Sastavak *Vremenski portal*, koji je napisao Florian Miklobušec, i školski list *Potočnica* predloženi su za državnu razinu smotre LiDraNo.

Noć knjige se obilježila i u našoj školi. Učenici su bili odjeveni u pidžame, čitale su se priče, igrale igre, gledali filmovi i družilo se uz čaj i kekse. Vrijeme od 19 do 22 sata prošlo je u vedrom i opuštenom raspoloženju.

Moj tata

Moj tata zove se Mario i ima 38 godina. On je jak, snažan i visok.

Ima veliku, okruglu glavu, plave oči i mali nos, mala roza usta. Imao je plavu kosu, ali se ošišao na ćelavo. Ruke su mu velike i snažne. Ima i snažne noge koje mu trebaju za rad u šumi i kolinje.

Na kraju dana kad dođe kući mi se ljubimo i grlimo. Ja ga jako, jako, jako volim.

Matea Blažeković, 3.r, PRO Jakopovac

Moj tata

Moj tata me pazi
i uvijek me puno mazi.

Tata ne voli dok djeca plaču
i stalno puno jauču.

Ja tati pomognem dok me zamoli,
pa me jako puno voli.

Ne dam da me tata budi
ali me ipak probudi.

Tada me u krevet nosi
pa me miluje po kosi.

Ivana Vosmek, 4.r, PRO Jakopovac

Iz pera naših umjetnika

Moja domovina

Moja domovina ima Jadransko more
na kojem mogu dočekati zore.

Na moru danas vjetera nema,
samo stari ribar drijema.

Moja domovina ima ogromne šume
u koje ne smijemo baciti stare gume.

U domovini ima i jako puno ptica
koje te slijede preko granica.

Na moru ponekad puše bura,
ona čak i jedrilice gura.

Moja domovina je meni najveća
i beskrajna sreća!

Josip Blažeković, 4.r, PRO Jakopovac

Šaljivi problemi

Moj tata se uvijek šali,
kaže da je moj braco još uvijek
mali.

Brat se ljuti i kaže da je veliki
a tata njemu- onda smo jednaki.

Ja vičem na svog brata
a tata dođe iz inata i otvori vrata.

Moj braco stalno plače
jer mu je tata pojeo sve kolače.

Ivana Vosmek, 4.r, PRO Jakopovac

Tigar Riki i čarobna maska

Jednom davno u zoološkom vrtu zvanom „Šumska čarolija“ živio je jedan tigar po imenu Riki. Njegov je gospodar bio timaritelj Macan. Riki je divlja mačka koja je sanjala o slobodi. Njegov vlasnik Macan bio je i zli čarobnjak čarobnom zlom maskom. Sve su ga se životinje u zoološkom vrtu bojale.

Tigar Riki je sanjario o šumama i pravoj slobodi u prirodi dok je Macan izgladnjivao njega i sve ostale životinje. Jedne su se noći u Rikijevom kavezu susreli sova Uška, lija Mudrica i zeko Lupko. Odlučili su da Macanu dok spava ukradu čarobnu masku s njegova lica. Maska je bljesnula i pretvorila se iz maske zla u masku dobra.

Čarobnjak Macan je pobjegao iz zoološkog vrta i više se nikad nije vratio. Tigar Riki i sve druge životinje pomoću čarobne maske otišle su u šumu. Tamo i danas uživaju u slobodi.

Marko Faletar, 5.b

Moj uzor (priča o Goranu Jerkoviću)

Moj uzor je učitelj iz tehničke kulture i fizike. Još predaje i informatiku osmim razredima.

On je moj uzor jer me uvijek podržavao, posuđivao mi alat i materijale. Inspirirao me u petom razredu kada nam je pokazivao strujni krug pomoću žarulje i baterije.

Tijekom nastave nije naporan već je jako zanimljiv, pogotovo kada nakon njegova predavanja sami nešto proučavamo. Naučio sam mnogo novih stvari od njega i „osvježio“ znanje. On vidi potencijal u meni i očekuje najbolje od mene. Ponekad zna biti brutalno iskren i istinit, ali rijetko kad je strog. Naučio me kako crtati i sastavljati dijagrame, shematike, a najviše mi se sviđaju izometrijske projekcije.

To su razlozi zašto je učitelj iz tehničkog moj uzor.

Antonio Rigo Dejanović, 8.b

Bajka o suncokretu

Jednog dana neki je čovjek hodao šumom. Imao je šaku punu suncokretovog sjemenja. Jedna mu je sjemenka ispala iz ruke. Pala je na hrpicu zemlje.

Nakon nekoliko dana u rano proljeće iz zemlje je niknuo mali suncokret. Žalio se na sunce i kišu jer mu nisu pomagali da naraste. Jednog dana dođe vila do malog suncokreta. On joj ispriča kako je dospio u šumu. Vila je razmišljala i razmišljala kako da pomogne malom suncokretu. Dosjetila se! Vila zamahne čarobnim štapićem i na suncokretu se pojave krila.. Mali se suncokret iznenadio. On poleti. Iz grma iskoči strašni vuk i ulovi ga. Vila pojuri za vukom. Kad ga je dostigla uzela mu je iz pandži suncokret, a njega bacila u potok.

Vila poleti sa suncokretom do osunčanog polja i tu ga je spustila. Uz pomoć sunca i mnogo kiše suncokret je narastao velik i lijep.

Karlo Sobol, 4.r. PRO Jabučeta

Godišnja izložba likovnih radova 2023./2024.

Iz kista naših umjetnika

Godišnja izložba likovnih radova 2024./2025.

8.a

Sretno osmaši!

8.b

O'šo braca u Englesku

Prošlo ljeto s mamom sam išao na putovanje u London. Razlog tog putovanja bio je posjet mojim ujacima Bojanu i Davoru. Posebno uzbudljivo mi je bilo putovati avionom. Zrakoplovna kompanija je bila Croatia Airlines. Kad smo sletjeli u zračnu luku Heathrow, odmah sam prepoznao londonske taxije i dvokatne autobuse.

Sljedeći dan započeli smo razgledavanjem londonskih znamenitosti - Westminsterске palače, zgradu parlamenta s Big Bena, Trafalgarov trg i nacionalnu galeriju. Posebno me se dojmila vožnja panoramskim kotačem, London Eyem. Šetali smo Saint James parkom do Buckinghamske palače gdje živi kraljevska obitelj. Nakon toga posjetili smo najveći prirodoslovni muzej na svijetu. Uz taj muzej, posjetili smo i tehnički muzej gdje mi je bilo najzanimljivije zato što su u njemu sačuvana računala, video igraće konzole i povijesne stvari iz Londona. Treći dan proveli smo u poslovnom dijelu Londona. Tu smo prošetali Milenijskim mostom. Jako mi se svidjelo razgledavanje kule Tower of London gdje se čuvaju kraljevski dragulji. Britanskom željeznicom išli smo do Greenwicha poznatog po nultom meridijanu i najvećem pomorskom muzeju na svijetu. U hotel smo se vratili brodom ploveći rijekom Temzom. Zatim sam shoppingirao u poznatim trgovačkim ulicama (Oxford Street, Bond Street, Regent Street i druge). Probao sam poznati engleski doručak koji se sastoji od jaja, graha, slanine, gljiva, kobasica i vrlo je zasitan. Naravno, probao sam i fish and chips. Najdojmljiviji muzej mi je bio muzej voštanih figura Madame Tussauds gdje sam se fotografirao s voštanim figurama poznatih osoba. Razgledavao sam s mamom i druge poznate četvrti Londona. Vožnja metroom nije mi se svidjela jer su velike gužve i svi nekud žure. Posljednji dan smo posjetili jedan od najvažnijih svjetskih muzeja, a to je British Museum u kojem sam vidio sfinge i mumije.

Želio bih ponovno posjetiti London i obići i druge znamenitosti toga grada i voziti se taxijem.

Marko Faletar, 5.b

Puni džepovi smørrebrøda i LEGO kockica

Pripremio Tin Kovač, 6.b

MOJ PRVI LET AVIONOM

- znojni dlanovi
- misao: „Što ako sam zaboravio zaključati vrata!?”
- smirenje: mineralna voda i slani krekeri u avionu, pogled na mucaste oblačke

DOLAZAK U KOPENHAGEN

Sletjeli smo, a grad nas je dočekao s vjetrom u kosi i bezbrojnim biciklistima.

Nema auta, nema buke, samo zvonca koja te upozoravaju „Pomakni se ili ćemo te pregaziti s ljubavlju.”

MALA SIRENA

Prvo iznenađenje: stvarno je mala!

Drugo iznenađenje: brdo turista koji ju fotografiraju sa svakog mogućeg ugla.

FONTANA GEFION

Dok voda prska na sve strane, ja pokušavam, poput pravog turista, fotografirati ogroman kip žene koja tjera volove da oru zemlju.

VRIJEME ZA RUČAK

Smørrebrød je danski „sendvič“ koji izgleda kao apstraktna umjetnost. Danci su u stanju na raženu krišku kruha natrpati sve čega mogu dosjetiti: maslac, haringe, luk, peršin, još malo vlasca, pa još malo haringa, sve preliveno Rémoulade umakom.

TIVOLI—ZABAVNI PARK ZA VE-LIKE I MALE

Vožnja na vlaku smrti „Demonu“ izazvala je vrisak uzbuđenja kod mene koji sam se vozio, ali i vrisak očaja kod moje mame koja me gledala s tla.

DANSKI DIVOVI

Kipovi veći od moje učionice.

LEGO - KOCKASTI RAJ

Od ove količine kockica mogla bi se sagraditi nova škola u koju bi rado išli učenici i učitelji!

POVRATAK KUĆI

Kroz prozor aviona zadnji put bacamo pogled na most Øresund.

Najduži je most u Europi koji uranja pod more i povezuje Dansku i Švedsku.

Ne znam oduzima li mi više dah činjenica da sam preletio preko arhitektonskog čuda ili da sam ponovno u avionu.

ZAKLJUČAK

Prvi let: preživljen.

Smørrebrød: savladan

Pitanje za mamu: Kamo sljedeće putujemo?

Putovanja naših učitelja

Bihać

Povodom Dana učitelja u školskoj godini 2023./2024., školski kolektiv se zaputio na opuštajući izlet u Bihać. Osim razgledavanja prirodnih ljepota i šetnje uz rijeku Unu, vrhunac putovanja bio je **uzbudljivi rafting**, koji je izmamio mnogo smijeha i adrenalina. Izlet je bio idealna prilika za bijeg od svakodnevnih obaveza i jačanje timskog duha među učiteljima.

Sarajevo

U školskoj godini 2024./2025. učitelji su svoj dan obilježili trodnevnom izletom u Sarajevo. Tijekom putovanja posjetili su i Jajce, Travnik te Banja Luku, gdje su razgledali znamenitosti i uživali u ljepotama Bosne i Hercegovine. Izlet je bio ispunjen kulturnim doživljajima, dobrom hranom (uz nezaobilazne banjalučke, travničke i sarajevske ćevape), prijateljskim druženjem i lijepim uspomenama koje povezuju kolektiv.

In memoriam

Nova zvijezda na nebu

Stela

Naša Stela
uvijek dobra bila.

Genijalno
školu je čistila.

Djeca su je
zvala samo – baka.

Voljela ju je
baš mama svaka.

U školi je bila
puno ljeta.
Dječja igra
nikad joj ne smeta.

Sada čisti
u nebeskoj školi.

Jer to ona
baš najviše voli.

Željka Fuček

Stugom i zahvalnošću sjećamo se naše drage spremačice **Zvezdane**, koja nas je napustila nakon teške bolesti u ožujku 2024. godine. Njen blagi osmijeh, topla riječ i vedrina ostavili su neizbrisiv trag.

Zvezdana nije bila samo netko tko brine o čistoći škole u Donjim Mostima – bila je dio školskog srca. Znala je uputiti riječ utjehe, ohrabriti dijete, nasmijati kolege. Njezina prisutnost donosila je osjećaj doma, sigurnosti i mira.

Iako više nije s nama, uspomene na nju ostaju zauvijek utkane u hodnicima mostovljanske škole, u svakom kutku koji je prošla s ljubavlju i pažnjom. Počivaj u miru, draga Zvezdana. Hvala ti na svemu.

